

27 Οκτωβρίου, 1992

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΕΔΗ ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΚΥΠΡΟΥ,
ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΤΗΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 88/90).

5 Οι περί Υπαλλήλων της Κεντρικής Τραπέζης της Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμοί του 1983 έως 1989 — Κανονισμός 12(4) — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Δεν προβλέπεται αντικατάσταση εμπιστευτικής έκθεσης σε περίπτωση διαφωνίας αξιολογούντος και προσυπογράφοντος λειτουργού — Η παρά τους Κανονισμούς αντικατάσταση είναι παράνομη — Λειτουργός που αφυπηρετεί δεν μπορεί να κληθεί να υπογράψει εμπιστευτική έκθεση.

10 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Κεντρική Τράπεζα — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Υποχρέωση να ληφθεί υπόψη όλη η σταδιοδρομία των υπαλλήλων — Δύναται να δώσει βαρύτητα στις εκθέσεις των τελευταίων χρόνων.

15 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Κεντρική Τράπεζα — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Μεταπτυχιακό προσόν που δεν αποτελεί πλεονέκτημα — Λαμβάνεται υπόψη αλλά δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν ξεχωριστό κριτήριο επιλογής.

20 Η αιτήτρια που ήταν υποψήφια για τη θέση Ανώτερου Λειτουργού στην Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου προσέβαλε με την προσφυγή της την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους ως άκυρη για τους εξής λόγους:

25 (α) Παράνομα αντικαταστάθηκε η εμπιστευτική της έκθεση με την οποία μειώθηκε η αξιολόγησή της σχετικά με την απόδοσή της

από "B" σε "C" καθότι αυτό ήταν αντικανονικό και αντίθετο με τους περί Υπαλλήλων της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμούς του 1983 έως 1989, δεδομένου ότι σύμφωνα με τον Κανονισμό 12(4) δεν προβλέπεται αντικατάσταση εμπιστευτικής έκθεσης σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ του αξιολογούντος και του προσυπογράφοντος λειτουργού. 5

(β) Αντικανονικά λήφθηκαν υπόψη οι εμπιστευτικές εκθέσεις των τελευταίων δύο χρόνων, αντί ολόκληρη η σταδιοδρομία των υποψηφίων. 10

(γ) Το μεταπτυχιακό προσόν του ενδιαφερόμενου μέρους λήφθηκε υπόψη χωρίς να απαιτείται τέτοιο προσόν από τα σχέδια υπηρεσίας της θέσης ούτε ως απαραίτητο προσόν ούτε ως προσόν πλεονέκτημα. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

(1) Είναι παραδεκτό ότι η εμπιστευτική έκθεση της αιτήτριας για το 1988 αντικαταστάθηκε με άλλη. Στους Κανονισμούς, όπως και στις σχετικές οδηγίες που εκδόθηκαν για καθοδήγηση των αξιολογούντων και προσυπογράφοντων λειτουργών, δεν περιέχεται καμία πρόνοια περί αντικατάστασης εμπιστευτικής έκθεσης για οποιοδήποτε λόγο. Όπως ορθά αναφέρεται από μέρους της αιτήτριας, η μόνη πρόνοια περί αλλοίωσης εμπιστευτικής έκθεσης περιέχεται στον Κανονισμό 12(4), όπου σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ του αξιολογούντος και προσυπογράφοντος λειτουργού, ο προσυπογράφων δίδει τη δική του αιτιολογημένη αξιολόγηση με ερυθρά μελάνη, η οποία και υπερισχύει της αξιολόγησης του αξιολογούντος λειτουργού. 20
25
30

Εν πάση περιπτώσει έστω και αν η επίδικη έκθεση για την αιτήτρια περιείχε ψηλότερες αξιολογήσεις απ' ότι θα έπρεπε, η Τράπεζα δεν είχε το δικαίωμα να την αχρηστέψει και να την αντικαταστήσει με άλλη. 35

Εν πρώτοις εφόσον η αιτήτρια κρίθηκε από τους αρμόδιους λειτουργούς και αξιολογήθηκε από αυτούς στην έκθεσή της για το 1988, δεν είχαν τη δυνατότητα άλλοι λειτουργοί, έστω και ανώτεροι, να αλλοιώσουν τις αξιολογήσεις αυτές ή να αντικαταστήσουν την εμπιστευτική της έκθεση. Η 40

αξιολόγηση ενός υπαλλήλου έγκειται στην κρίση λειτουργιών υπεύθυνων για τη σύνταξη της εμπιστευτικής του έκθεσης.

5 Εν πάση περιπτώσει οι σχετικές οδηγίες που εκδόθηκαν το Δεκέμβριο του 1988, με σκοπό να καθοδηγήσουν τους αξιολογούντες και προσυπογράφοντες λειτουργούς ως προς τον καλύτερο τρόπο αξιολόγησης των υπαλλήλων της Τράπεζας, δεν έχουν οποιαδήποτε νομοθετική έγκριση ούτε

10 και μπορούν να υπερισχύσουν των ισχύοντων Κανονισμών. Συνεπώς, οποιοσδήποτε τρόπος αξιολόγησης ή σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων, αντίθετος προς τις ρητές πρόνοιες των Κανονισμών, είναι παράνομος και διενεργείται καθ' υπέρβαση εξουσίας.

15 Ασχέτως τούτου, το γεγονός ότι ζητήθηκε από τον κ. Θεοδωρίδη μετά την αφυπηρέτησή του να υπογράψει τη νέα εμπιστευτική έκθεση για την αιτήτρια, είτε ως αξιολογών λειτουργός είτε ως προσυπογράφων, δεν ήταν επιτρεπτό στην Τράπεζα, δεδομένου ότι ο κ. Θεοδωρίδης έπαψε πλέον να είναι λειτουργός της Τράπεζας.

20 (2) Επίσης πρέπει να επιτύχει και ο επόμενος ισχυρισμός της αιτήτριας γιατί δεν χωρεί αμφιβολία, όπως αναφέρεται και καθαρά στο σχετικό πρακτικό, ότι η Τράπεζα κατά τη διενέργεια των προαγωγών αυτών έλαβε υπόψη της μόνο τις δύο τελευταίες εκθέσεις των υποψηφίων, ενώ αντίθετα σύμφωνα με το νόμο ήταν υπόχρη να λάβει υπόψη της όλη τη σταδιοδρομία των υποψηφίων, αν και μπορούσε να δώσει αυξημένη σημασία στις εκθέσεις των τελευταίων χρόνων χωρίς όμως να παραγνωρίσει τα προηγούμενα.

25 (3) Τέλος θεωρώ ότι η Τράπεζα επίσης εσφαλμένα απέδωσε ιδιαίτερη σημασία στο μεταπτυχιακό προσόν του ενδιαφερόμενου μέρους, δεδομένου ότι τέτοιο δεν απαιτείται σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης. Αναμφίβολα, δεν μπορούσε και ούτε έπρεπε να το παραγνωρίσει γιατί αυτό αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της εικόνας αξίας και προσόντων του ενδιαφερόμενου μέρους

30 όμως δεν ήταν δυνατό να το θεωρήσει σαν ξεχωριστό κριτήριο επιλογής του ενδιαφερόμενου μέρους.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Αναφερόμενη Υπόθεση:

Georghiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74.

Προσφυγή.

5

Προσφυγή με την οποία η αιτήτρια προσβάλλει την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση Ανώτερου Λειτουργού στην Κεντρική Τράπεζα Κύπρου αντί αυτής.

10

A. Σ. Αγγελίδης, για την αιτήτρια.

A. Κουρσουμπά (κα) Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

15

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωση την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή η αιτήτρια προσβάλλει την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους Φωτεινής Φρανκ στη θέση Ανώτερου Λειτουργού στην Κεντρική Τράπεζα Κύπρου (Τράπεζα) αντί αυτής.

20

Η Επιτροπή Προσωπικού της Τράπεζας (Επιτροπή) αποφάσισε την πλήρωση δύο κενών θέσεων Ανώτερου Λειτουργού - μία που υπήρχε στον Προϋπολογισμό για το έτος 1989 και δεύτερη που δημιουργήθηκε από το Συμβούλιο της Τράπεζας (κατόπιν κοινής συνεννόησης με την ΕΤΥΚ) - στη συνεδρία της 16/10/1989. Αποφασίστηκε δε όπως πληρωθούν με την προαγωγή υφιστάμενου προσωπικού σύμφωνα με τον Κανονισμό 8 και την παράγραφο 1.3 του Παραρτήματος των περί Υπαλλήλων της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1983 (όπως τροποποιήθηκαν) [Κανονισμοί].

25

30

35

Η Επιτροπή κατά τη συνεδρία της με ημερομηνία 14/12/1989 ασχολήθηκε με την πλήρωση της πιο πάνω θέσης και αφού εξέτασε τα προσόντα των υποψήφιων και την αξία των προσοντούχων από τις εμπιστευτικές τους εκθέσεις των τελευταίων δύο χρόνων, δηλαδή 1987 και 1988, τους κατάταξε, από απόψεως αξίας, με σειρά

40

προτεραιότητας, το ενδιαφερόμενο μέρος πρώτη, τη δε αιτήτρια έβδομη.

- 5 Ακολούθως η Επιτροπή μελέτησε την πείρα του κάθε υποψήφιου κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του στην Κεντρική Τράπεζα σύμφωνα δε με τον κατάλογο που παράθεσε στα πρακτικά της συνεδρίας της αυτής, η αιτήτρια φαίνεται να έχει οκτώ χρόνια Λειτουργός ΙΙ και 7½ χρόνια Λειτουργός Ι ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος 10 πέντε χρόνια Λειτουργός ΙΙ από τα οποία περίπου 1/2 χρόνος προσωρινός και πέντε χρόνια Λειτουργός Ι.

- 15 Από απόψεως προσόντων το ενδιαφερόμενο μέρος φαίνεται να έχει μεταπτυχιακό προσόν (Master) ενώ η αιτήτρια μόνο πρώτο Πανεπιστημιακό Δίπλωμα.

- 20 Κατά τη συνεδρία της η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερερούσε σε αξία από όλους τους υποψήφιους, ότι οι υποψήφιοι 1-6 στον κατάλογο των υποψήφιων (Παρ. 2 στην ένσταση) υπερερούσαν σε πείρα αλλά ότι η υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους ήταν τόσο καταφανής που επισκίαζε την περισσότερη πείρα τους υποψήφιους 1, 3, 4, 5 και 6. Επιπλέον η Επιτροπή βρήκε ότι το ενδιαφερόμενο 25 μέρος (υποψήφιος αρ. 7) υπερερούσε σε προσόντα.

- 30 Ενόψει των πιο πάνω η Επιτροπή σύστησε το ενδιαφερόμενο μέρος για προαγωγή στη μία θέση, ο δε Διοικητής, ενεργώντας σύμφωνα με τη γνωμοδότηση της Επιτροπής, προέβηκε στην προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους από 21/12/1989.

- 35 Εναντίον της απόφασης αυτής η αιτήτρια καταχώρησε την προσφυγή αυτή με την οποία ισχυρίζεται ότι η εμπιστευτική έκθεσή της για το 1988, η οποία είχε συμπληρωθεί από τον προϊστάμενο της αιτήτριας μέχρι τις 30/9/1989 όταν ο τελευταίος αφυπηρέτησε, αντικαταστήθηκε από άλλη έκθεση με ημερομηνία 29/11/1989 η οποία συντάχθηκε από το νέο προϊστάμενό της κ. Γ. Θωμά και 40 προσυπογράφηκε από τον κ. Παγδατή ο οποίος, εφόσον απουσίαζε στο εξωτερικό κατά τα τέσσερα προηγούμενα χρόνια και επέστρεψε την 1/12/1988, δεν εγνώριζε την αιτήτρια.

Είναι η θέση της αιτήτριας ότι η αντικατάσταση της εμπιστευτικής της έκθεσης, με την οποία μειώθηκε η αξιολόγησή της σχετικά με την απόδοσή της από 'B' σε 'C', είναι παράνομη, αντικανονική και αντίθετη με τους περί Υπαλλήλων της Κεντρικής Τραπέζης της Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1983 έως 1989 και ειδικότερα με τον Κανονισμό 12(4), δεδομένου ότι σύμφωνα με τον Κανονισμό αυτό δεν προβλέπεται αντικατάσταση εμπιστευτικής έκθεσης σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ του αξιολογούντος και του προσυπογράφοντος λειτουργού.

Προς υποστήριξη του ισχυρισμού αυτού κατατέθηκε ένορκη δήλωση, από τον πρώην Προϊστάμενο της αιτήτριας κ. Θεοδωρίδη σχετικά με την έκθεση της αιτήτριας για το 1988, ότι περί το Νοέμβριο του 1989, μετά την αφυπηρέτησή του από την Τράπεζα, του είχε ζητηθεί από τον κ. Θωμά να μειώσει τη βαθμολογία της αιτήτριας στο θέμα της απόδοσης από 'B' που είχε αξιολογηθεί από αυτόν σε 'C', το οποίο όμως αρνήθηκε να πράξει δεδομένου ότι, όπως αναφέρει, "πίστευα και πιστεύω ότι ήταν η αξιολόγησή μου για το 1988, αξιοκρατική και αντιπροσωπευτική της πραγματικής απόδοσης και προσφοράς της". Και συμπληρώνει:-

"Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η αξιολόγηση B κατά την αντίληψή μου, όπως εβαθμολογούσα για χρόνια, ήταν για επίδοση πραγματικά πολύ υψηλού επιπέδου."

Είναι επίσης ο ισχυρισμός της αιτήτριας ότι κατά την αξιολόγηση των υποψήφιων λήφθηκαν υπόψη αντικανονικά μόνο οι εμπιστευτικές εκθέσεις των τελευταίων δύο χρόνων αντί ολόκληρη η σταδιοδρομία των υποψηφίων.

Τέλος είναι ο ισχυρισμός της αιτήτριας ότι λήφθηκε υπόψη το μεταπτυχιακό προσόν του ενδιαφερόμενου μέρους χωρίς να απαιτείται τέτοιο προσόν από τα σχέδια υπηρεσίας της θέσης, ούτε ως απαραίτητο προσόν ούτε ως πρόσθετο προσόν ή πλεονέκτημα.

Εκ μέρους της καθ' ης η αίτηση Τραπέζας υποστηρίχθηκε ότι η επίδικη έκθεση του 1988 συντάχθηκε

- από τον κ. Θωμά και προσυπογράφηκε από τον κ. Θεοδωρίδη, Διευθυντή του Τμήματος. Όμως επειδή στις 27/11/1989 υποδείχτηκε στον κ. Θωμά από τον Ανώτερο Διευθυντή κ. Αχνιώτη ότι οι εκθέσεις του Τμήματός του
- 5 δεν είχαν συμπληρωθεί σύμφωνα με τις Γενικές Οδηγίες για Αξιολόγηση που είχαν εκδοθεί το Δεκέμβριο του 1988 και του ζητήθηκε να τις αναθεωρήσει, η βαθμολογία της αιτήτριας στην επίδοση μειώθηκε από 'Β' σε 'C'. Όπως το
- 10 αναφέρει στην ένορκή του δήλωση ο κ. Θωμά, ο κ. Θεοδωρίδης, από τον οποίο ζήτησε να προσυπογράψει τη νέα αναθεωρημένη έκθεση, αρνήθηκε επειδή είχε αφυπηρετήσει και ως εκ τούτου την προσυπέγραψε ο κ. Παγδατής.
- 15 Είναι παραδεχτό ότι η εμπιστευτική έκθεση της αιτήτριας για το 1988 αντικαταστάθηκε με άλλη. Στους Κανονισμούς, όπως και στις σχετικές οδηγίες που εκδόθηκαν για καθοδήγηση των αξιολογούντων και
- 20 προσυπογράφοντων λειτουργών, δεν περιέχεται καμία πρόνοια περί αντικατάστασης εμπιστευτικής έκθεσης για οποιοδήποτε λόγο. Όπως ορθά αναφέρεται από μέρους της αιτήτριας, η μόνη πρόνοια περί αλλοίωσης
- 25 εμπιστευτικής έκθεσης περιέχεται στον Κανονισμό 12(4) όπου σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ του αξιολογούντος και προσυπογράφοντος λειτουργού, ο προσυπογράφων δίδει τη δική του αιτιολογημένη αξιολόγηση με ερυθρά μελάνη, η οποία και υπερισχύει της αξιολόγησης του αξιολογούντος λειτουργού.
- 30 Εν πάση περιπτώσει έστω και αν η επίδικη έκθεση για την αιτήτρια περιείχε ψηλότερες αξιολογήσεις απ' ότι θα έπρεπε, η Τράπεζα δεν είχε το δικαίωμα να την αχρηστέψει και να την αντικαταστήσει με άλλη.
- 35 Εν πρώτοις εφόσον η αιτήτρια κρίθηκε από τους αρμόδιους λειτουργούς και αξιολογήθηκε από αυτούς στην έκθεσή της για το 1988, δεν είχαν τη δυνατότητα άλλοι λειτουργοί έστω και ανώτεροι να αλλοιώσουν τις αξιολογήσεις αυτές ή να αντικαταστήσουν την
- 40 εμπιστευτική της έκθεση. Η αξιολόγηση ενός υπάλληλου έγκειται στην κρίση λειτουργών υπεύθυνων για τη σύνταξη της εμπιστευτικής του έκθεσης.

Σχετικό με το θέμα αυτό θεωρώ το πιο κάτω απόσπασμα από την απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Odysseas Georgiou v. Republic* (1976) 3:C.L.R. 74 στη σελίδα 81:-

5
"We refused to allow the above evidence to be adduced because we were not prepared to accept, as a matter of principle, that it is properly open to the Commission to evaluate the contents of confidential reports by reference to the Reporting or Countersigning Officers making such reports, as in such a case there would have to be embarked upon inquiries as to how each one of them assesses the performance of his subordinates. In our opinion a public officer who has been appointed to a post among the duties of which is the making of confidential reports about subordinate officers has to be regarded as having been found, by the appointing authority, to be responsible, experienced and reliable enough to make, more or less, accurate assessments of such subordinates; consequently, we cannot accept that it would be legitimately open to the Commission to say that because it knew that Mr. Kythreotis did not ever make a 'special confidential report' it was, therefore, entitled to disregard the 'special confidential reports' made by Mr. Vryonides in favour of the appellant. 10
15
20
25

Moreover, such a course would, in our view, be inconsistent with section 44(3) of the Public Service Law, 1967 (Law 33/67), under which the Commission is required to pay due regard to the annual confidential reports concerning the candidates before it, because it could make it possible for the Commission to disregard practically completely a confidential report, or even a 'special confidential report', if it happened to have a poor opinion about the particular Reporting or Countersigning officer; this would amount to introducing into the application of section 44(3) s subjective element which might divert such application down a very slippery path indeed. 30
35

We do agree that it is open to the Commission - as well as to an administrative Court trying a recourse- to give due weight to the fact that different Reporting Officers cannot be treated as having made their assessments 40

bŷ using identical standards and that, therefore, some allowance may have to be made for possible differences in the evaluation of various candidates when they have not been reported on by the same Reporting or Counter-signing Officer (see, inter alia, *Kousoulides and Others v. The Republic* (1967) 3 C.L.R. 438, 449 *Georghiades and Another v. The Republic* (1970) 3 C.L.R. 257, 267, *Aristocleous and Another v. The Republic* (1974) 3 C.L.R. 321 at pp. 325-326); but such an approach falls far short of the far more radical one that the respondent's side has attempted to introduce in the present case."

Το γεγονός ότι, όπως είναι ο ισχυρισμός, η Τράπεζα ακολούθησε την ίδια γραμμή όχι μόνο για την αιτήτρια αλλά και στη περίπτωση άλλων λειτουργιών της Τράπεζας, δεν καθιστά την αντικατάσταση των εμπιστευτικών εκθέσεων νόμιμη ή δικαιότερη.

Εν πάση περιπτώσει οι σχετικές οδηγίες που εκδόθηκαν το Δεκέμβριο του 1988, με σκοπό να καθοδηγήσουν τους αξιολογούντες και προσυπογράφοντες λειτουργούς ως προς τον καλύτερο τρόπο αξιολόγησης των υπάλληλων της Τράπεζας, δεν έχουν οποιαδήποτε νομοθετική έγκριση ούτε και μπορούν να υπερισχύσουν των ισχύοντων Κανονισμών. Συνεπώς, οποιοσδήποτε τρόπος αξιολόγησης η σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων, αντίθετος προς τις ρητές πρόνοιες των Κανονισμών, είναι παράνομος και διενεργείται καθ' υπέρβαση εξουσίας.

Ασχέτως τούτου, το γεγονός ότι ζητήθηκε από τον κ. Θεωδωρίδη μετά την αφυπηρέτησή του να υπογράψει τη νέα εμπιστευτική έκθεση για την αιτήτρια, είτε ως αξιολογών λειτουργός είτε ως προσυπογράφων, δεν ήταν επιτρεπτό στην Τράπεζα, δεδομένου ότι ο κ. Θεωδωρίδης έπαψε πλέον να είναι λειτουργός της Τράπεζας.

Επίσης, πρέπει να επιτύχει και ο επόμενος ισχυρισμός της αιτήτριας γιατί δεν χωρεί αμφιβολία, όπως αναφέρεται και καθαρά στο σχετικό πρακτικό, ότι η Τράπεζα κατά τη διενέργεια των προαγωγών αυτών έλαβε υπόψη της μόνο τις δύο τελευταίες εκθέσεις των υποψηφίων, ενώ αντίθετα σύμφωνα με το νόμο ήταν υπόχρη, να λάβει υπόψη της όλη τη σταδιοδρομία των

υποψήφιων, αν και μπορούσε να δώσει αυξημένη σημασία στις εκθέσεις των τελευταίων χρόνων χωρίς όμως να παραγνωρίσει τα προηγούμενα. (Βλέπε *Odysseas Georg-hiou* [πιο πάνω] στη σελίδα 82).

5

Τέλος θεωρώ ότι η Τράπεζα επίσης εσφαλμένα απέδωσε ιδιαίτερη σημασία στο μεταπτυχιακό προσόν του ενδιαφερόμενου μέρους δεδομένου ότι τέτοιο δεν απαιτείται, σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης. Αναμφίβολα δεν μπορούσε και ούτε έπρεπε να το παραγνωρίσει γιατί αυτό αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της εικόνας αξίας και προσόντων του ενδιαφερόμενου μέρους όμως δεν ήταν δυνατό να το θεωρήσει σαν ξεχωριστό κριτήριο επιλογής του ενδιαφερόμενου μέρους.

10

15

Για όλους τους πιο πάνω λόγους έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η Τράπεζα ενήργησε παράνομα, καθ' υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας, άσκησε τη διακριτική της εξουσία πλημμελώς και γι' αυτό η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

20

Η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

Οι καθ' ων η αίτηση να πληρώσουν £250.00 έναντι των εξόδων της αιτήτριας.

25

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.